

۲۰۱۷/۱۰/۲۵

ملک الشعراء محمد نسیم اسیر

پیام آزادی!

یاد ایامی که از روز های آزادی و استقلال وطن، با جلال و شکوه بی نظیری در مرکز و ولایات وطن استقبال می شد و اکثریت قاطع مردم درین خوشی ملی سهم می گرفتند و از آن با افتخار تجلیل می کردند. تحولات خونین چار دهه اخیر استعداد های مادی و معنوی ما را برهم زد و ویران کرد که درین اواخر حتی با فرستادن یک پیام کوچک نیز، از چنین روز های پر افتخار یاد نمی شود. ما که نسل همان دوران خوشی ها هستیم و خاطرات دلپذیری با خود داریم، با مسرت از چنین ایامی یاد نموده و تجلیل از آن را به همه وطنداران محبوب در سراسر جهان مبارکباد می گوئیم:

پیک صبحگاهی داد، این پیام آزادی
صبحدم نسیم خوش، داد مزده دلکش
باغ مشک افشان شد، غنچه باز خندان شد
بوستان دل انگیزست، عطربیز و گل خیزست
پرده های موسیقی ست در نوای موسیقار
ای جنون به صحرا شو، ای دودیده بینا شو
چشم دشمنان شد کور، زخم سینه ها ناسور
مرغ جهل پرپر شد، شام تیرگی سرشد
ای سلاله مردان، آریا نسب افغان
ای اسیر محرومی، شد قیام آزادی
ریخت باده بیغش، هم به جام آزادی
چشم نرگس حیران شد، با خرام آزادی
دل مسرت آمیز است با نظام آزادی
نغمه طرب سر کن در مقام آزادی
سر برار و پیدا شو در سلام آزادی
تا فلک برآورد شور با پیام آزادی
بت شکست و آذر شد زیر نام آزادی
نیست چون تو در دوران در قیام آزادی

به اهتمام ولی احمد نوری

شاهد مسرت باز جلوۀ دگر دارد
نخل دوستی بنشان، با مؤدت و پیمان
وقت شادکامی هاست، دور جام آزادی
با شعار آزادی، دشمنی نمی زبید
گل ز بوستان بستان با مرام آزادی
ای نسیم خوش بختی خوش دمیده یی امروز
تیغ دوستی بر کش از نیام آزادی
تا به کام ما گردد باز کام آزادی

این دوروزه هستی را گرجسته می خواهی

یا «اسیر» همت باش، یا غلام آزادی

م. نسیم «اسیر» دسمبر ۲۰۰۱م، بن المان

